

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus cruci affigitur art. & hom. XLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Membra
nostra quo-
modo in ob-
sequiū Chri-
sti conuer-
tenda.

Roma. 12.

Ioannes
Cassianus.

Primitiæ o-
mnium me-
mbrorum no-
strorū om-
nium manē
Deo offe-
rendæ quæ.

Acedia quo-
rundam uti
superanda.

Extendere
ad anteriora
quomodo se-
quisq; debe-
at quotidie.

munditiæ & peccato, iuxta desideria & concupiscentias carnis: ita eadē nunc
conuertamus in sanctificationem, ad seruiendum Deo iuxta deuotionem spi-
ritus. Manifestum est certè, quantum seruiuerimus diabolo, membra nostra
eidem in eius obsequium præbendo, ad explendas concupiscentias nostras vi-
tiosas. Iam igitur diabolo abrenunciantes, ex membris nostris hostiam Deo
placentem, rationabilēq; obsequium, hoc est, quod seruata discretione, & ab-
que corporis destructione per immoderatum feruorem, Deo soli sacrificetur.
Docet Ioannes Cassianus, quod omnibus (potissimè autem monachis) conue-
niat, ut mane surgentes, antequam quicquam faciant, antequam ad alia qua-
cumq; se moueant, aut sese occupent, primo omnia Deo sua membra locent, o-
mniumq; membrorum suorum primitias & actus Deo offerant. Os primò ad
Dei aperiatur laudem, genua ante Deo se incuruent, quam ad prophana terre-
nāq; moueantur: pedes antequam quoquam ambulent, in Deo se aut laudem,
aut obsequium moueant: oculi primo cælos suspiciant, cor ad Deum suspi-
ret: & hoc modo singula membra hominis operationum suarum quotidie
exordia Deo impendant. Tertio admonentur acediosi, qui de lecto manē non
possunt, desidia illis imperante, recedere: ut animaduertant, cuiusmodi lectū
habuerit Dominus Iesus, quo ipsi compuncti, suam acediam superent. Quar-
to admonemur, contemptis prioribus operibus nostris, nouo quotidie fer-
uore ad anteriora (hoc est, ad perfectiora) nos extendere. Debet enim, si vicem
aliquam Christo desideramus rependere, esse & desiderium & studium no-
strum, omnia corporis nostri membra, omnes vires quoque tum animæ, tum
corporis, in Dei seruitium, in Dei laudem & beneplacitum expendere.

IESUS CRUCI AFFIGITUR. Artic. XLI.

Matth. 27.
Luca: 23.

Postquam venerunt in locum qui vocatur Caluarix, ibi cruci-
fixerunt eum.

HOMILIA XLI.

Dominus noster Iesus Christus quo suam erga nos indissolubilem osten-
deret charitatem, dignatus est in cruce non solum extendi, verum etiā
clauis affigi, ut securum præberet cunctis ad se refugium, atq; acceden-
di fiduciam, tanquam ad saluatorem: commonstraret quoq; se non solum pa-
ratum, sed etiam charitate captū, vinctum, ligatum, atq; affixum, ut aliter nō
posset, quam ad veniam & misericordiam recipere. Ideo enim manus & bra-
chia habuit expansa, quo paratum se ad omnes recipiendos ostenderet: ha-
buit & manus affixas, quo sis securus, quod vim illi facere queas, tanquam ei
qui superatus sit charitate. Potest enim cogi, quia vult cogi: & quo intelli-
gatur velle cogi, ac aliter se non posse quam velle reconciliari, permisit se ex-
pansis brachijs ad crucem figi, ut quicumq; velit, se insinuare possit eius amo-
ri. Itaq; quod supra dictum est, extensis neruis, venis, membrisq; omnibus,
dissolutisq; membrorum compagibus, cruci affixus est Dominus Iesus. Ho-
mo enim primus accedendo ad lignum præparationis, tangendoq; & ma-
nus extendendo, manibus vsus fuerat ac pedibus, ad scribendum chirogra-
phum damnationis nostræ: quod ut Saluator noster deleteret, affixit illud cru-
ci, dum

ci, dum manus ac pedes suos, propter delendum hoc chirographū, cruci permisit affigi. O quam libenter Dominus Iesus pro salute omnium crucem ascendit. O quanta mox patientia obediuit. O quanto amore cuncta pro nobis sustinuit. O quantum in obedientia ipsius pater delectatus fuit. Sic, decebat nos ingenti obedientia redimi, qui superba nimis transgressione fueramus præuicati. Extendit itaq; Christus manus suas in ligno vitæ, quomodo Adam suas extenderat manus ad lignum inobedientiæ. Neq; enim lignum scientiæ boni & mali, immerito vocatur lignum inobedientiæ, in quo transgressio illa contra Deum prima patrata est: nec iniuste crux Saluatoris, lignū

Lignū vitæ
vocatur crux
Christi tri-
plici ratione

obtrusi per palmas manuum & pedum, vbi nerui colliguntur, violenter impel-
lebantur, qui secum cutem & carnes intro ad foramina trahebant. Vnde manibus & pedibus circa clauorum loca intumescuntibus, pro eodem tempore dum sanguis gestiret effluere, nec exire valeret, per totum feruidus ac turbulentus discurrit, donec cum cruce eleuatus est Iesus. Tunc enim laxatis membris, vulneribusq; ampliatis, sanguis erumpens ceu quatuor fluminibus decurrit ex Christi membris, cruceq; rigat & terram. Possent hic quatuor adhuc articuli colligi: perforatio videlicet dexterę manus, sinistrę manus, dextri pedis, & sinistri pedis. Tradunt Deo deuoti quidam, viginti sex ictus ad perforationem manuum: & triginta sex ad clauos pedibus infigendos factos. Quem numerum cum totidem venijs orationibus reddentes, Christo agamus gratias.

Crucifixio
Iesu quanto
dolore facta

Perforatio
manuum ac
pedum Iesu
quor ictibus
facta.

Sui crucifixione quid nos Christus docuerit, quiq; ipsius quinque vulnera honorare debeamus.

DOcemur carnem nostram crucifigere cū vitijs & concupiscentijs, hoc est, pro extirpandis vitijs carni non parcere, sed clauis (id est, præceptorum & beneplacitorū obseruationibus) cruci Christi affigere. Ita enim Christo debemus esse affixi, vt ab eodem non valeamus separari. Hoc modo Paulus confixus erat cruci, qui dicebat: *Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque preterita, &c. possunt nos separare à charitate Christi.* Interdicas tibi multa quæ libent. Subtrahas quoq; tibi multa quæ licent, ad mortificandas in te concupiscentias tuas. Hoc modo sanctus Dauid delectationem sibi subtrahens, postquam è cisterna Bethleemica aquam bibere poposcerat, & illi fuerat allata, non bibit, sed eam Domino libauit. Augustinus orat se clauo charitatis configi, & cum Christo affigi inseparabiliter cruci. Dauid timorem Dei nominans clauum: *Confige, inquit, timore tuo carnes meas.* Tam Domini timor, quam charitas, suauissimus est clauus, Christo nos affigens crucifixo, quibus multa etiam licita nobis subtrahamus, illicita vero omnia. Secundo admonemur cauere, ne Christum crucifigamus. Crucifigunt, qui peccata semel sibi dimissa repetunt, sicut Apostolus dicit, *rursus crucifigentes filium Dei.* Nam qui causam crucifixionis Christi iterat, Dominum denuo crucifigit. Sci-

Quomodo
carnem no-
stram cruci-
figere de-
beamus.
Roma. 8.

2. Reg. 23.

Clauis cuiusmodi configamur Christo.
Psalm. 118.

Christum quomodo spiritualiter crucifigat.
Hebræ. 6.